

2008 m. lapkritis Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinis leidinys Nr. 7 (87)
Leidžiamas nuo 1998 m. lapkričio mėn.

Mano vaike, klausyk mano žodžių, palenk ausį mano žodžiams (Pat 4, 20)

Kun. Raimondo Stankevičiaus pamokslas,
atspausdintas šių metų Nem. Radviliškio Vaikų stovyklos laikraštyje

Visiškai paprasta Biblijos eilutė, kurią randame Patarlių knygoje. Vaikų stovykloje ši eilutė mus lydėjo kasdien: įeinant į mokyklą, išeinant, sėdint labiausiai pamėgtoje stovyklautojų vietoje – prie įėjimo į mokyklą. Manau, kad šie Šventojo Rašto žodžiai daugelį vaikų ir vadovų dar ilgai lydės atsiveikinus su stovykla, kuri teikė ne tik džiaugsmus, linksmus žaidimus, varžybas ir dovanėles, bet ir išbandymus, kai kam – net ašaras. Tačiau nuostabiausia, kai iš vakare apsiverkusio vaiko, ryte išgirsti pačius geriausius atsiliepimus apie praeitą dieną. Dievas duoda mums labai daug dovanų, tik ne visada ir ne iš karto suprantame jų vertę. „Klausyk mano žodžių“, – to trokšta kiekvienas tėvas, mylintis savo vaiką tėvas ar mama, lygiai to paties trokšta ir mūsų dangiškasis Tėvas. Jis mums siunčia savo Žodį, kad klausytume, kad išgirstume ir kad suprastume. Tačiau svarbu, kad dar būtume ir Dievo Žodžio vykdytojai. Dievo Žodžio vykdytoju gali būti labai įvairiai – būdamas jo skelbėju, skaitytoju, giedotoju ar kuo kitu. Juk svarbiausia – būti krikščionimi, gyventi krikščioniškai ir rodyti pavyzdį savo artimui, draugui ar priešui – mylėti savo artimą. Viešpats mus moko būti tvirtais tikėjimu ir meile šeimose bei bendruomenėse, kad neatsitiktų kaip mažajam Sraigteliiui, moko klausyti savo gimdytojų ir artimiausiųjų

žmonių, kurie padės tapti savarankiškais, kaip savarankiškai pasielgė Jėzus pasilikdamas šventykloje, bei primena, kaip liūdna buvo mažajai Knygelei, kuri savarankiškumo siekė pati. Dievas savo Žodžiu mus moko gerbti savo tėvus, o tėvus moko gerbti savo vaikus, neertzinti jų, o auklėti, mokyti ir visur padėti vaikams, kaip Anabelai padėjo jos mama – feja. Turime būti gailestingi savo broliui ir sesei, draugui ir priešui, pažįstamam ir namo kaimynui, kaip tai padarė maištingoji Antena ar Gailestingasis samarietis (Lk 10, 25-37). Viešpats mus moko ir apie šeimos pagrindą – meilę (prisiminkime liūdną Paulinos istoriją), ir apie Bažnyčios pamatą – uolą, ant kurios pastatyta Bažnyčia – tikėjimo išpažinimą, kad Jėzus yra mūsų Išgelbėtojas. Dievas mus savo Žodžiu moko apie ištarto žodžio laiką ir vietą, jog kiekvienas žodis gali būti paguoda ir įžeidimas, pyktis ir gėris, draugas ir priešas. Todėl turime klausyti mūsų Dangiškojo Tėvo, mūsų Viešpaties žodžių, juos suprasti ir vykdyti, būti ne tik klausytojais, skelbėjais, bet ir vykdytojais.

da – meilę (prisiminkime liūdną Paulinos istoriją), ir apie Bažnyčios pamatą – uolą, ant kurios pastatyta Bažnyčia – tikėjimo išpažinimą, kad Jėzus yra mūsų Išgelbėtojas. Dievas mus savo Žodžiu moko apie ištarto žodžio laiką ir vietą, jog kiekvienas žodis gali būti paguoda ir įžeidimas, pyktis ir gėris, draugas ir priešas. Todėl turime klausyti mūsų Dangiškojo Tėvo, mūsų Viešpaties žodžių, juos suprasti ir vykdyti, būti ne tik klausytojais, skelbėjais, bet ir vykdytojais.

Kunigas Raimondas
Stovyklos dvasinis vadovas

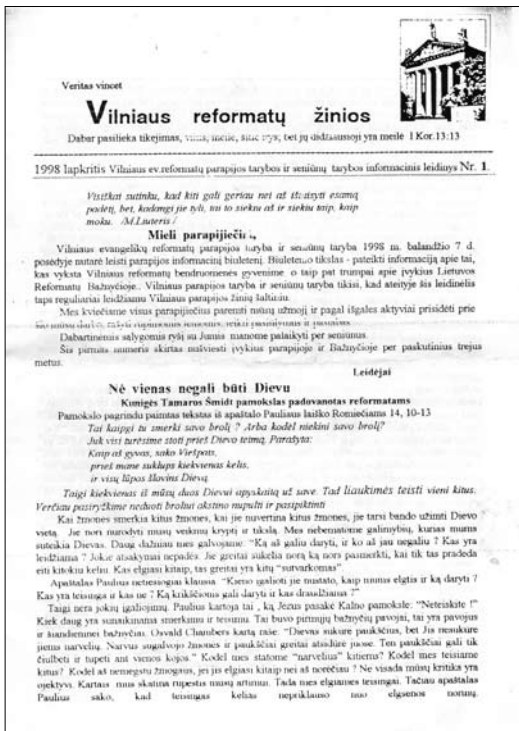
Mums – 10 metų!

Mums – tai „Vilniaus reformatų žinioms“! Pirmasis Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos informacinio leidinio „Vilniaus reformatų žinioms“ numeris datuotas „1998 metai lapkričio mėnuo“. Dabar skaitote – 87-tą, reiškia, per metus išleidžiame 8 – 9 numerius. Nejučiomis prabėgo 10 metų. Keitėsi spaustuvės, maketuotojos, o pagrindinės leidėjos likome tos pačios. Pirmieji „V.r.ž.“ laikraščėliai buvo bandymas informuoti

Jus apie padėtį mūsų bažnyčioje. Vėliau straipsnių gausėjo, rašančių – taip pat. Beveik kiekviename numeryje skaitėme Jono Jasiukėno istorinius, aktualius pamąstymus, Genės Kniūkštienės proginius pastebėjimus, savo eilėraščiais laikraštelį puošė ir vis dar puošia Alfredas Naktinis, teologijos įžvalgomis dalinasi kun.M. Franko dukra Erna, šventinius pamokslus rašo parapijos kunigai Tomas Šernas ir Raimondas Stankevičius.

„Radvila“ veiklą, sekmadieninės mokyklėlės vaikučių pasiekimus. Jaunieji radvilėnai net būdami toli nuo Lietuvos neužmiršta papasakoti savo išpūdžių iš tolimų kraštų. Produktiviausias – Justas Brazauskas, nušviečiantis Pasaulio reformatų jaunimo įvykius. Kad mūsų „Vilniaus reformatų žinias“ malonu paimti į rankas, kad gražiai išdėstyti tekstai, surasta daug įdomių nuotraukų, esame dėkingi dabartinei maketuotojai poniai

Pirmasis „Vilniaus reformatų žinių“ numeris datuotas – „1998 metai lapkričio mėnuo“

Dabar daugiau straipsnių parašo profesionali žurnalistė Aurelija Arlauskienė, būsima spaudos darbuotoja Viktorija Liauškaitė, gražiai draugaujame su „Lietuvos evangelikų kelio“ redaktoriumi Kęstučiu Puloku, kuris leidžia pasinaudoti jo nuotraukomis ir straipsniais, išspausdintais bernardinų svetainėje ar liuteronų spaudoje. Kun.Raimondas, administruodamas reformatų internetinę svetainę, visada pasidalija įdomesne informacija ir su „V.r.ž.“ skaitytojais. Labai laukiame jaunimo straipsnelių, nušviečiančių LERJD

Vaivai. Be jos ir mūsų parapijetės Irenos triūso ir pastangų gal visai būtų nuslopusi laikraščėlio leidyba. Techniniuose reikaluose mums padeda Vida Cupreva, Birutė ir Kristina Šernaitės. Bet be Viešpaties palaimos ir vedimo nebūtų išėjęs nė vienas laikraščėlio numeris. Dėkojame Jam už sveikatą ir suteiktas jėgas, dirbant šį darbą. Su Dievo padėjimu pradėsime vienuoliktus metus, ir „Vilniaus reformatų žinios“ lankys Jūsų namus.

Leidėjos – Dalia ir Dalija

Ji - amžina. Jos veikimą pripažįstame visais Biblijos laikais išganymo plane, žmonijos istorijoje. Ji veikė žemės bei pasaulio sukūrimo ir veiks eschatologinės karalystės kūrimo. Senojo Testamento laikotarpiu Dvasia nužengdavo ant tam tikrų asmenų (teisėjų, pranašų, karalių), kuriuos pripildydavo jėga atlikti tam tikrus darbus. Nuo Sekminių dienos prasidėjo nuostabi Šv. Dvasios epocha. Ji ne tik nužengė kaip ST, bet ir apsigyveno kiekviename atgimusiam žmoguje.

Mūsų dienomis Šv. Dvasios funkcijos ir uždaviniai yra daugeriopai. Sunku įsivaizduoti krikščionio ir

KAS YRA ŠVENTOJI DVASIA?

Tai nors trumpas, bet labai platus ir neišsemiamas klausimas, nes liečia Dievo Trejybės doktriną. Sisteminiėje krikščionių teologijoje yra ištisas pneumatologijos mokymas - mokslas apie Šv. Dvasią. Vien ją pažinti ir suprasti Jos veikimą neužtektų viso gyvenimo.

*Bendrijos Tikėjimo
žodis pastorė
Anželika Krikštaponienė*

Nuo seniausių bažnyčios laikų Šv. Dvasia yra išpažįstama trečiuoju Dieviškos Trejybės asmeniu. Antai Augustinas, vienas iš bažnyčios tėvų (4 - 5 a. po Kr.) rašė: „Pažinau Tave, vienintelį gyvą ir tikrąjį Dievą, Tėvą ir Sūnų, ir Šv. Dvasią, trijuose Asmenyse, bet vieną prigimtyje. Ji, vienintelį tikrąjį Dievą išpažįstu, lenkiuosi ir šlovinu visa širdimi. Jis nemirtingas, nekintantis, neaprepiamas; vienintelė šviesa, vienintelė duona, vienintelis gyvenimas“ (ištrauka iš Augustino „Tikrojo

tikėjimo išpažinimo“). Šv. Dvasia yra Dievas, kaip Tėvas ir Sūnus yra Dievas. Aukščiau minėtame išpažinime Augustinas tai išreiškia šiais žodžiais: „Pažinau Tave, vienintelį ir tikrąjį Dievą, Šv. Dvasią, iš Tėvo išėjusią, tos pačios prigimties kaip Tėvas ir Sūnus, mūsų Guodėją ir Užtarėją...>“.

Krikščionys išpažįsta ir garbina ne tris Dievus, bet vieną trijuose Asmenyse. Nei vienas iš jų nėra aukštesnis ar mažesnis. Tikime, kad kiekvienas turi atskirus uždavinius ir tikslus, tačiau sudaro vientisą dievybės visumą. Tai didelė paslaptis – Trejybės Asmenų veikimas kaip vieno Dievo. Kaip pavyzdį galėčiau pateikti žmogaus išgelbėjimą: Tėvas patraukia (niekas negali ateiti pas Sūnų, jei Tėvas jo nepatrauks), Sūnus gelbsti (kas tiki Sūnų, turi amžinąjį gyvenimą), Dvasia atgimdo ir pripildo (kas negims iš naujo, iš vandens ir Dvasios, neregės Dievo karalystės).

Kadangi Šv. Dvasia yra Dievas,

Kristaus bažnyčios gyvenimą be Jos. Ji dalyvauja žmogaus atgimime (Jn 3, 5-6), Ji įtikina dėl nuodėmės pasaulį (Jn 16, 8), Dvasia apreiškia ir moko dvasinių tiesų (Jn 14, 26; 1 Kor 2, 10-12), Ji užtikrina mūsų išgelbėjimą (1 Jn 5, 13-14); Dvasia šlovina Jėzų (Jn 16, 14; 1 Kor 12, 3), Ji guodžia sunkumuose (Jn 14, 16), Ji teikia sugebėjimus ir galią liudyti apie Kristų (Apd 1,5,8), Dvasia padeda melstis (Ef 6, 18; Rom 8, 26), Dvasia teikia dovanas kiekvienam tikinčiam bendruomenės ir visuomenės labui (1 Kor 12, 4, 7-11), Ji veda Dievo vaikus pagal Dievo valią (Rom 8, 14), Dvasia subrandina Dievo karalystės vaisius tikinčiuosiuose (Gal 5, 22-23), Šv. Dvasia veikia ir kalba tikinčiojo gyvenime per Dievo žodį (Ef 6, 17)... Taigi Šv. Dvasia ir Jos pagalba kasdien reikalinga krikščioniui ir Kristaus bažnyčiai.

Perspausdinta iš www.btz.lt

Vokietijoje išleista kun. Kęstučio Daugirdo knyga

Vokietijoje spalio mėn. pasirodė mokslininko, kunigo Kęstučio Daugirdo knyga apie žymų XVI a. visuomenės veikėją polemistą Andrių Volaną bei Reformaciją Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje (LDK). Knygą vokiečių kalba „Andrius Volanas ir Reformacija Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje“ („Andreas Volanus und die Reformation im Grossfürstentum Litauen“) išleido akademinė Mainco universiteto leidykla „Philipp von Zabern“.

Mikalojaus Radvilos Rudojo ir karaliaus Žygimanto Augusto sekretorius Andrius Volanas kun. K. Daugirdo veikale pirmą kartą taip išsamiai pristatomas kaip teologas. Studijoje išryškintas jo vaidmuo stiprinant reformuotą Bažnyčią, atskleidžiami jo santykiai su LDK jėzuitais ir unitais.

A. Volanas (apie 1530-1610) buvo vienas didžiausių savo laikotarpio Lietuvos politikų, visuomenės ir kultūros veikėjų, turėjo teisininko išsilavinimą, buvo baigęs mokslus Frankfurto prie Oderio bei Karaliaučiaus universitetuose.

A. Volanas paliko gausų rašytinį palikimą, iš jo - vieni svarbiausių lotynų kalba pamečiui parašyti politiniai veikalai „De libertate politica sive civili“ („Apie politinę arba pilietinę laisvę“, 1572) ir „Oratio ad Senatam Regni Poloniae Magnique Ducatus Lithuaniae“ („Kalba, pasakyta Lenkijos Karalystės ir Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės Senatui“, 1573).

Puikiai išmanydamas politiką, teisę ir retoriką, A. Volanas ėjo aukštas pirmojo Radvilų patarėjo, vėliau karaliaus Žygimanto Augus-

to sekretoriaus, diplomato užsienyje pareigas, dalyvavo tarpvalstybiniuose aukšto lygio pasitarimuose.

K. Daugirdas 1993-1999 metais studijavo evangeliškąją teologiją Johanno Wolfgango Goethe`es universitete Frankfurte ir Johano Gutenbergo universitete Maince. Dabar šiame universitete jis dėsto Bažnyčios istoriją.

Naujoji monografija parengta daktaro disertacijos pagrindu, kurią kun. K. Daugirdas 2007 metais apgynė Mainco universitete.

Pagal Baltijos kultūros metų programą „Essentia Baltica“ knygos leidimą parėmė Lietuvos kultūros ministerija ir Lietuvos institutas.

„V.r.ž.“ informacija pagal straipsnius spaudoje

PAPILIO EVANGELIKŲ REFORMATŲ KNYGYNAS

Istoriko Kornelijaus Šišlos paskaitos „„Lokalinės konfesinės bendruomenės. Biržų krašto ev. reformatai 1918 – 1940 metais“, skaitytos lapkričio 15 d. LERJD „Radvila“ konferencijoje Kėdainių krašto muziejaus Daugiakultūriniame centre, ištrauka apie tarpukaryje prie Papilio parapijos įsteigtą bibliotekėlę.

1925 m. balandžio 5 d. Papilyje buvo įsteigtas reformatų parapijos knygynas, kurio naudojimosi taisyklės buvo sudarytos tų pačių metų kovo 1 d. Beje, tą pačią dieną išrinkta ir knygyno taryba, į kurią įėjo tuometinis knygyno vedėjas M. Gavėnas ir nariai: M. Suveizdis ir K. Šepetienė. Buvo paaukota 300 Lt, už kuriuos nupirktas 200 knygų. 1926 metais knygynas jau turėjo 240 lietuviškų knygų, 18 vokiškų ir 8 rusiškas knygas. Pajamų ir aukų knygynas per šį laiką gavo 118 litų. Knygynas turėjo 72 užsirašiusius skaitytojus. Knygyno vedėjais, be M. Gavėno, dar yra buvę Klara Šepetienė ir Albertas Jankūnas iš Miliškių kaimo. Jam tvarkant knygyną, šis išaugo iki 460 tomų. Pastarajam 1929 m. gegužės 2 d. išėjęs į kariuomenę, knygyną perėmė Petras Ruplėnas iš Kuciūnų kaimo. Už lietuviškų knygų skaitymą buvo imama 25 centai per mėnesį, o už rusiškų ir vokiškų – po 1 Lt per

mėnesį. Nekonfirmuoti asmenys už knygų skaitymą nemokėjo. Knygynui spintą ir vitriną pagamino pats M. Gavėnas. 1925/26 m. buvo 176 skaitytojai, žiemą skaitydavo vidutiniškai apie 50 skaitytojų. 1927/28 m. knygynas jau turėjo 370 knygų, iš kurių 341 lietuviškos. Per tris metus nuo knygyno įkūrimo dingę 3 knygų egzemplioriai. Knygos ne tik buvo perkamos, bet ir dovanojamos. Daugiausia – 26 egzempliorius knygynui padovanojo Sofija Čiurlionienė.

Knygynas turėjo savo naudojimosi taisykles, pagal kurias Papilio evangelikų reformatų knygyno abonentai galėjo būti kiekvienas pilietis. Tačiau jei žmogus buvo nepažįstamas knygas išduodančiam asmeniui, tai jis turėjo būti rekomenduotas to, kurį knygyno darbuotojas pažįsta. Abonentas privalėjo pinigais sumokėti iš anksto, prieš gaudamas knygą ir turėjo nurodyti savo vardą, pavardę, bei

savo gyvenamąją vietą. Knygas buvo galima keisti kiekvieną sekmadienį. Buvo galima gauti po vieną knygą, bet jei knyga neviršydavo 50 puslapių, tai galima buvo imti ir dvi ar tris, bet ne daugiau. Knygos buvo išduodamos terminuotai. Ilgiausiai buvo galima knygą laikyti vieną mėnesį. Jei buvo vėluojama, tai abonentas privalėjo sumokėti 25 centų baudą. Išimtis buvo taikoma tuo atveju, jei nesibaigus laikymo terminui, skaitytojas ateidavo pas knygyno darbuotoją paprašyti knygą paturėti ilgiau. Tada bauda nebuvo taikoma. Knygos privalėjo būti gražintos švarios ir nesuplėšytos. Jei knygai būdavo padarytas koks nors nuostolis, tai abonentas knygynui turėdavo sumokėti knygos kainą, o tą sugadintą knygą galėdavo pasilikti sau. Buvo prašoma skaitytojų, kad šie knygyno knygų neperdavintų tretiesiems asmenims.

Kornelijus Šišla

Vilniuje paminėta Reformacijos diena

Spalio 31 dieną dauguma Europos protestantiškų bažnyčių mini Reformacijos dieną. Būtent spalio 31-ąją 1517 metais Martynas Liuteris ant Witenbergo Pilies bažnyčios durų prikėlė savo garsiąsias 95 tezes, kurios įžiebė Reformaciją visame Europos žemyne.

Šiomet Vilniaus evangelikų reformatų parapija šią dieną paminėjo kartu su „Tikėjimo žodžio“ bažnyčios broliais ir sesėmis. Į reformatų pamaldas, kurios vyko evangelikų liuteronų bažnyčioje, buvo pakviestas Vilniaus bažnyčios „Tikėjimo žodis“ pastorius Giedrius Saulytis ir šios bažnyčios šlovintojai.

Vakaro pamaldų liturgijoje buvo persipynę Šventojo Rašto skaitiniai, atgailos išpažinimai, giesmės ir dvasininkų pamokslai. Reformatų choras „Giesmė“ ir solistė Nijolė Kniukštaitė atliko labiau klasikinio stiliaus giesmes, reformatų jaunimo draugijos „Radvila“ muzikantai – šiuolaikinius kūrinius, o „Tikėjimo žodžio“ choro branduolys giedojo 24-tą ir 23-čią psalmes bei ištrauką iš Laiško romiečiams 8, 31-39 pagal Artūro Chalikovo sukurtą muziką. Visi muzikiniai kūriniai, atliekami natūraliais balsais be mikrofonų, po aukštais bažnyčios skliautais skambėjo labai raiškiai ir darniai.

Dievo žodžiu tarnavo Vilniaus evangelikų reformatų parapijos kunigai Tomas Šernas ir Raimondas Stankevičius bei pastorius Giedrius Saulytis. Kun. Tomo Šerno pamokslo išvalgos rėmėsi ištrauka iš Pradžios knygos apie Adomo ir Ievos sukūrimą ir jų nuopuolį. Kunigas akcentavo tai, kad kritę pirmieji žmonės pamatė esą nuogi ir pasislėpė nuo Dievo. Ir šiandien žmogus, anot kunigo, yra egzistenciškai nuogas, slepiasi nuo Dievo už įvairių dalykų: darbo, pramogų, filosofijų, ideologijų ir t.t. Tačiau Dievas mus šaukia, kaip Adamą ir Ievą, sugrįžti pas Jį, nesislapstyti. Liuteris Reformacijos metu žmogų, besislapstantį po religiniu šydu, tarsi išplėšė iš tamsos ir pastatė jį prieš Rašto tiesą, prieš Dievo veidą. „Būkime ir mes atviri prieš Dievą, nesislėpkime nuo Jo,“

- drąsino kun. Tomas Šernas.

Kun. Raimondas Stankevičius pabrėžė, kaip svarbu nepamiršti, jog mūsų tikėjimo ir išganymo pamatas yra pats Viešpats Jėzus Kristus. Reformacijos tėvai (Liuteris, Kalvinas, Cvinglis) pakeitė Bažnyčią, pastatydami ją vėl ant teisingo pamato. „Jie buvo Kristaus Bažnyčios statytojai, tad prisimindami juos, būkime ir mes tokie, likime ištikimais vynuogyno darbininkais, skelbkime Evangeliją, neiškraipydami jos, statykime ne iš medžio, šieno ar šiaudų, bet iš brangių medžiagų“, – ragino kunigas.

Pastorius Giedrius Saulytis savo pamoksle kalbėjo apie atgailą, nes būtent atgaila yra ryškiausias 95 Liuterio tezių motyvas. Pirmoji tezė skamba taip: „Mūsų Viešpats ir mokytojas Jėzus Kristus, sakydamas: „Atgailaukite“ ir t. t., norėjo, kad visas tikinčiųjų gyvenimas būtų atgaila“. Trumpai priminę Reformacijos pradžią, to meto religinį-kultūrinį kontekstą, pastorius atskleidė ne vieną atgailos aspektą, ragino pažvelgti į savo širdis, gal yra už ką atgailauti, nes neatgailavę mes negalime artintis prie Dievo. „Dievas ištiria širdis, jose mes esame mažutėliai, be laipsnių, išsilavinimų, ten susitinkame su Juo. Atgaila – tai ir Dievo pasmerkimo pajutimas, graužatis dėl savo netinkamumo Jo akyse, o tada – sušvinta viltis, Dievo meilės ir Jo artumo išgyvenimas,“ – kalbėjo pastorius.

Reformacijos dienos paminėjimo pamaldos baigėsi tikinčiųjų palinkėjimu Dievo ramybės vienas kitam ir lyriška reformatų jaunimo giesme.

Ką gi, džiugu, kad tarpkonfesi-nė bendrystė Lietuvoje stiprėja.

perspausdinta iš www.btz.lt

Gieda Vilniaus bažnyčios „Tikėjimo žodis“ choristų grupė

Gera būti vadovu

1996 metai. Telefono skambutis... Skambina Donata Alina Stungurienė ir maldaute maldauja ateiti į ev. reformatų chorą „Giesmė“, nes vadovė Tamara Blažienė pareikalavo surasti gerą altą: „Mieeli choristai, ieškokit!“

Atėjau, nes Alė prašė, o atėjusi, ir pasilikau. Jie pagiedojo Dievo (ir mano) garbei pačias gražiausias savo giesmes. Mane sužavėjo giesmės, Tamaros muzikavimas su choru, profesionali repeticija, vyrų balsai (ypač bosai) ir kolektyvo atmosfera. Pasijutau gerai.

Buvo įdomus laikotarpis: koncertai, kelionės Lietuvoje į Giesmių šventes, vėliau – 1997 metais – Čekiją, 1998 – Vokietiją, 2000 – Vokietiją, Škotiją. Neužmirštami įspūdžiai. Tamara mane įtraukė į chormeisterės veiklą, patikėdavo padiriguoti ne tik koncertuose Lietuvoje, bet ir užsienyje, o ir padainuoti duetu.

Apie 10 metų šiame chore buvau ir artistė, ir chormeisterė. Labiausiai man patiko giedoti. Kartą Tamara visų užklausė, kodėl mes lankome chorą. Visi atsakė labai skirtingai – kam daktaras prirašė, kam bendravimas svarbus... Tą kartą susimąščiau: „Man gera būti akordo dalimi – jaučiu didžiulį malonumą, kai akordas suskamba darniai ir tavo balsas jame. Kas gali būti geriau už tokį bendravimą?“

2005 m. vasarą Tamara chorą

Choro vadovė Janina Pamarnackienė repeticijos metu

paliko, nes neliko jaunimo. Jaunimo pritraukdavom daugiausia kelionėmis. Panašu, Tamarai nusibodo, ieškojo kitos veiklos. Nieko nėra amžino. Aš irgi išėjau, bet choras neiširo. Atkaklūs tie reformatai! Nepasidavė ir pasikvietė vadovauti Gražiną Petrauskaitę.

Man gera būti akordo dalimi...

2007 metų rudenį. Choro tarybos pirmininkė Gija Suveizdienė pakviečia mane į Kėdainius padiriguoti „Giesmei“ pamaldose, o po to labai atsargiai „gal galėtum būti mūsų vadove“... Be abejo, mažčiau. Atrodo, visi savi, kartu keliavome, giedojome, išgyvenome įvairių įvykių: džiaugsmingų ir

liūdny. Toks gyvenimas... Sunku po Tamaros perimti, bet ir atsisakyti nesinori. Paskendau abejonėse, bet dabar džiaugiuosi, kad sutikau. Pirmosios repeticijos buvo sunkios psichologine prasme, nes už vokalius pratimus, repertuaro parinkimą, partijų mokymą, akordų darnumą atsakinga aš.

Per aštuonis pereinamųjų metų sezoną mėnesius papildėme repertuarą šiais kūriniais: K. Galkausko „Radvilų himnu“ (žodž. V. Juodgudžio), Michael Clanson aranžuotu Pachelbelio kanonu (XVII a.), E. Meškausko harmonizuota XVI a. Lucas Lossius melodija „Betliejui gimė kūdikis“, J.S. Bacho choralu iš Mato pasijų Nr.53, XV a. nežinomo autoriaus prūsų „Padėkos giesmė“ (liet. tekstas B. Skirsgilo), E. Meškausko „Nunc dimitis“, tradiciniu gospelu „I'm gonn'a ride“ (aranž. Cyndec Peter), Paul Kickstata (1893-1962) kanonu „Soli Deo

Gloria“ ir, žinoma, neužmirštame Tamaros ir Gražinos išmokytų kūrinių, t.y. VI. Jakubėno „Tyloje Tu švenčiamasis“, K. Sen-Sanso „Garbę giedokite Viešpačiui Dievui“ iš oratorijos „De Noel“, F. Bartholdy-Mendelsono „Viešpačiui pasitikėk“, kalėdinių, velykinių kūrinių, laidotuvių giesmių.

Choras „Giesmė“

Koncertinė veikla ši sezoną nebuvo gausi: Kėdainių reformatų bažnyčioje, Mokytojų namų svetainėje A.Balčiausko 100-mečiui išleistas knygos „Tavo žodis yra tiesa“ pristatyme, kartu su liuteronų parapijos chorų kalėdinėse ir velykinėse reformatų ir liuteronų pamaldose, Mokslų akademijos bibliotekoje mokslinės konferencijos „Reformatų Sinodui – 450“ parodos atidaryme.

Labai rimtai ir atsakingai ruošėmės Giesmių šventei, kuri šįmet įvyko Rusnėje. Pasirodė labai gerai, o juk repetuojame tik kartą per savaitę! Šventei paruošėme tris kūrinus, su kitais dalyviais atlikome naują bendrą kūrinį – Alber'o Becker'io (1834-1899) „Kito pamato nei vienas padėti negali“ dviems mišriems chorams, pučiamųjų orkestrui ir vargonams (aranž. B. Skirgilo).

Paskutinė šio sezono išvyka - į Biržus, kur birželio 24 d. buvo iššventinti trys kunigai. Vienas jų – Vilniaus parapijos kunigas Raimundas Stankevičius, taip pat pirmoji Lietuvoje moteris – Sigita Švambarienė. Per iškilmingas pamaldas giedojome J.Haidno „Būk pagarbintas“, „Padėkos giesmę“, senovinių airių „Palaimos palinkėjimą“, tradicinį choro „Sveikinam tave širdingai“.

Sezonas baigėsi. Kartu su chorisais nusprendėme daugiau koncertuoti, pajavairinti repertuarą, įtraukti solinių kūrinių, pritraukti daugiau narių.

Pabuvusi choristės, chormeistės ir vadovės kailyje, galiu drąsiai pasakyti: būti choriste įdomu ir nesunku, būti chormeistere reikia turėti ne tik gebėjimų, bet ir takto, diplomatinių sugebėjimų, būti vadove įdomu, sunku ir atsakinga. Manau, vadovas turi mokėti išklaisyti choristų pastabas, kritiką, patarimus, bet interpretuojant kūrinį, jis turi remtis savo nuomone, savo emocijomis, patirtimi ir intuicija. Ir vis tik... – gera būti vadovu.

Janina Pamarnackienė,
Vilniaus ev. reformatų choro
„Giesmė“ vadovė
Perspausdinta iš www.choras.lt

„Radvilos“ Centro valdybos susirinkimas Kėdainiuose

2008 spalio 25 dieną Kėdainiuose įvyko Lietuvos Evangelikų Reformatų Jaunimo draugijos „Radvila“ centro valdybos (CV) posėdis.

Jau daug metų Kėdainiuose nebuvo jokio radvilėnų jaunimo susitikimo. Paskutiniajame teko dalyvauti 2001 metais, spalio mėnesį. „Radvila“ tada tik žengė pirmus žingsnius po atsikūrimo, buvo praėję vos keli mėnesiai, kai buvo patvirtinti draugijos įstatai. Pameniu, kaip tada įstojau į šią draugiją. Gavęs Kėdainiuose, parapijos namuose iš tuometinės „Radvilos“ pirmininkės Gabijos nario anketą, ją iš karto užpildžiau, gavau kelias rekomendacijas ir tapau jaunuoju draugijos nariu. Pameniu, kaip to susitikimo metu kunigas Didi (kun.Dieter Gartman iš Vokietijos – „V.r.ž.“ past.) padovanojo Draugijai dvi naujutėles gitaras, kurių vieną saugoti gavau aš, o kitą - Vykintas. Gražūs ir jaudinantys tie prisiminimai.

Dar kelios savaitės iki šio CV susitikimo valdybos nariai ilgai diskutavo, kur reikėtų rinktis. Buvo „mesta“ idėja atgaivinti susitikimus Kėdainiuose, nes jau daug metų ši parapija nesulaukia jaunimo dėmesio. Idėjai visi pritarė. Susitikimo tikslas: aptarti einamuosius reikalus, kurių svarbiausias – kasmetinės jaunimo konferencijos organizavimas. Kadangi CV buvo nutarusi konferenciją taip pat organizuoti Kėdainiuose, tad buvo svarbu susitikti ten, kur viskas ir vyks.

CV posėdis, pradėtas malda, praėjo darbingai ir naudingai. Kadangi Kėdainių parapijos namuose rinktis sąlygų nebuvo – šalta, atjungta elektra, posėdis vyko namuose pas Dainių Viederį, kuris nuo liepos gyvena ir darbuojasi Kėdainiuose. Susirinkime buvo nutarta jaunimo konferenciją organizuoti lapkričio 15 d. Kėdainiuose, sudaryta konferencijos darbotvarkė, valdybos nariai pasidalino pareigomis. Taip pat buvo pagalgota apie būsimų „Radvilos“ projektų vykdymą, finansavimo šaltinius, vietas, bei galimus vykdytojus. Buvo kalbėta ir kitais klausimais: dėl Reformacijos dienos, dėl „Radvilos“ kalendorių, dėl draugijos internetinės svetainės pildymo ir atnaujinimo ir t.t.

Po susirinkimo Centro valdyba apsilankė parapijos namuose: šildymas atjungtas, nėra elektros, bet iš esmės patalpų stovis yra patenkinamas. Viską sutvarkius, ten būtų puiki ir patogi vieta jaunimui rinktis. Tikimasi, kad Kėdainių jaunimas išitrauks į veiklą ir, gal būt, netrukus ledai pajudės.

Centro valdybos narys
Kornelijus Šišla

Pirmajame pasauliniame kare žuvusiųjų karių kapai Pabiržės kapinėse

Alfредas Naktinis

VĖSA RUDENINĖ

Vėsa rudeninė ir krintantys lapai
Spalvom gintarinėm apklojo laukus.
Akimirksniai lekia kaip vėjo verpetai,
Likimas skaičiuoja ir mūsų metus.

Prisimenam tuos, kurie mus jau paliko,
Išėjo negrįžtamai, ilsis kapuos.
Jiems pagarbą, meilę išsaugom širdyse,
Nors kėdė tuščia, kur sėdėjo namuos.

Taip sukasi tyliai gyvenimo ratas,
Lemtingas saulėlydis skuba pas mus.
Aukštasis Dangau, mus globoki ir saugok,
Padėk amžinybės įgyti sparnus.

Raudonosios aguonos diena

Lapkričio 11 d. pasauliui žinoma kaip Pirmojo pasaulinio karo (Didžiojo karo) pabaigos diena. Šiame kare žuvo virš 9 milijonų žmonių. Nuo tos dienos kiekvienais metais paminimos šio ir visų kitų karų aukos, renkamos aukos žuvusiųjų šeimoms. Ši diena dar vadinama - Raudonosios aguonos diena. Šią dieną žmonės segi raudonus aguonos žiedus, pagerbdami ir prisimindami žuvusius įvairiuose karuose, kariniuose konfliktuose.

Raudonosios aguonos diena pirmiausia pradėta minėti Jungtinėje Karalystėje, o dabar jau minima daugelyje pasaulio šalių, kelinti metai minima ir Lietuvoje. Šiais metais Britų ambasados ir Tarptautinės bažnyčios Vilniuje inicijuotos Atminimo pamaldos vyko lapkričio 9 d. Vilniuje, liuteronų bažnyčioje.

Pamaldoms vadovavęs Tarptautinės bažnyčios Vilniuje kunigas Joel Schlachtenhaufen sakė homiliją pagal skaitinį iš Jn 15, 9-14. Kitus skaitinius pasikeisdami skaitė: R. katalikų Bažnyčios monsinjoras Gintaras Grušas, ev. liuteronų atstovė Kristina Ivanauskienė, ev. reformatų kun. Raimondas Stankevičius. musulmonams atstovavo Imam Mehmet Kisal. Jis sodriu, galingu balsu sugiedojo „Fatiha“, kuri yra kaip pradžios malda – įvadas į Koraną. Žydų bendruomenės pirmininkas Simonas Alperavičius

priminė, kad prieš 70 metų lapkričio 11 d. nacių Vokietijoje buvo įvykdytas pirmas genocido aktas prieš žydus – Krištolinė naktis, kai buvo daužomos žydų krautuvėlių vitrinos, mušami, žudomi iš miego pakelti niekuo nekalti žmonės. Vokiečiams atstovavęs Tarptautinės bažnyčios kunigas Joel Schlachtenhaufen maldoje prisiminė žuvusius taikdarius Afganistane, Irane, tarp jų paminėjo ir Lietuvos kari, alytiškį seržantą Arūną Jarmalavičių, žuvusį šių metų gegužės 22 d. per Goro provincijos atkūrimo grupės misijos stovyklos užpuolimą ir apšaudymą Čagčarane, Afganistane, taip pat priminė ir prieš 90 metų lietuvių iškovotą Nepriklausomybę, kurią teko ne kartą ginti.

Pamaldose giedojo Vilniaus liuteronų bažnyčios choras, kalbas sakė ir vainikais bei gelėmis pagerbė žuvusiųjų atminimą Britanijos ambasadorius Simon Butt, Indijos

garbės konsulas Raj Chaudhary, Prancūzijos ambasadorius Franėois Laumonier, kitų ambasadų darbuotojai, Lietuvos Krašto apsaugos ministerijos atstovai. Vainiką atnešė ir pagarbą žuvusiems atidavė Lietuvos karinių pajėgų garbės kuopos kariai, išpūdingai grojant trimitininkui.

Malda ir palaiminimu pamaldas baigė Apaštalinis nuncijus Lietuvoje, arkivyskupas Peter Zurbruggen. Sekmadienis prasidėjo labai prasmingomis pamaldomis, kuriose bendrą poziciją pareiškė krikščionys, žydai, musulmonai, induizmo išpažinėjai. Nežiūrint į skirtingus išpažinimus ir religijas, pamaldose visus vienijo bendras troškimas – kad nepasikartotų panašūs praėjusių karų įvykiai, kad pasaulyje įsivyratų taika.

Jubiliejinė Ingridos Korsakaitės darbų paroda

Lapkričio 6 d. Nacionalinėje M.Mažvydo bibliotekoje buvo atidaryta Vilniaus evangelikų reformatų parapijos narės, menotyrininkės Ingridos Korsakaitės jubiliejinė paroda, skirta autorės jubiliejaus sukakčiai. Šia proga žymią menininkę ir mokslininkę sveikino bendraminčiai, bendradarbiai, draugai ir artimieji. Dideliame būryje sveikinusiųjų buvo ir Lietuvos Reformacijos ir istorijos draugijos pirmininkas Sigitas Kregždė ir pavaduotojas Donatas Balčiauskas.

Jubiliejinėje Ingridos Korsakaitės darbų parodoje atsispindi įvairiapusė menotyrininkės kūrybinė, mokslinė ir visuomeninė veikla.

Parodoje pristatomos mokslininkės parengtos monografijos, skirtos žymiesiems Lietuvos dailininkams: Viktorui Petravičiui, Antanui Gudaičiui, Arūnui Tarabildai, Jonui Kuzminskiui, Albinai Makūnaitei, Stasiui Krasauskui, Rimtautui Gibavičiui. Taip pat knygos: „Lietuviški elementoriai“, „XX a. lietuvių dailės istorija. 1900-1940“, „Gyvybinga grafikos tradicija“,

„Žmogus ir aplinka XX a. Lietuvos dailėje“ ir kiti vertingi leidiniai, kuriuos yra sudariusi ar redagavusi Ingrida Korsakaitė.

Atskiras skyrius – straipsniai, skirti lietuvių išėivijos dailininkams. Taip pat parodoje stengiasi parodyti svarų menotyrininkės indėlį tyrinėjant knygų vaikams iliustracijas.

Parodoje atspindėta ir įvairi mokslininkės visuomeninė veikla. Ingrida Korsakaitė yra Tarptautinės dailės kritikų asociacijos (AICA) Lietuvos sekcijos narė, Lietuvos

Reformacijos istorijos ir kultūros draugijos narė, aktyviai dalyvauja Martyno Mažvydo bibliofilų klubo veikloje, ilgus metus buvo atkurtos XXVII knygos mėgėjų draugijos nare. Nuo 1994 m. – Tarptautinės vaikų ir jaunimo literatūros asociacijos (IBBY) Lietuvos skyriaus narė, o nuo 1995 m. – Lietuvos dailės istorikų draugijos narė.

Paroda gausiai iliustruota asmeninio Ingridos Korsakaitės archyvo nuotraukomis.

„V.r.ž.“ inf.

Naujieji Vilniaus liuteronų bažnyčios vargonai

Spalio 26 d. vakare vargonininkės Jūratės Landsbergytės ir fleitininko Vytauto Oškinio koncertu Vilniaus visuomenei buvo pristatyti naujieji liuteronų bažnyčios vargonai.

Tai pirmasis koncertas iš ciklo „Liuteronų vargonai sveikina miestą“. Muzikantai išskirtinai atliko tik Johano Sebastijono Bacho kūrinį, kurie geriausiai tiko groti tokia proga liuteronų bažnyčioje. Didingi garsai sklido iš tūkstančių vamzdelių, kurių trumpiausi siekia vos pusę centimetro, o ilgiausi – penkis metrus. Vargonai, užsakyti Vokietijoje, buvo gaminami dvejus metus ir užbaigti Laimio Pikučio dirbtuvėse Lietuvoje. Pasaulyje gerai žinoma vargonų firma „Johannes Klais Orgelbau“, kuriai netrūksta užsakymų, darbus atliko be eilės.

Vargonai yra pritaikyti Vilniaus liuteronų bažnyčios erdvei, jie puikiai priderinti ir prie architektūros: vargonų forma atkartoja bažnyčios skliautų lipdinius. Vargonai šiuolaikiški, jų labai plačios galimybės. Norint paklausti lakštingalos čiulbesio – tereikia ištraukti mygtuką su tokiu užrašu. Šalia esanti traukė paleidžia himną „Tvirčiausia apsaugos pilis“. Dumplės varomos elektra dirba automatiškai. Visa kita reikia valdyti mechaniškai. Vargonai yra koncertiniai, o ne tik padėti giedančiai bažnyčiai: 2 manualai, pedalai, turi 29 registrus.

Tai vieni iš nedaugelio Lietuvoje esančių koncertinių vargonų. Jais galima atlikti įvairių stilių, įvairių epochų muziką. Jie – parapijos pasididžiavimas ir bus labai tausojami.

„V.r.ž.“ informacija

I N F O R M A C I J A

■ **Spalio 26 d.** Vilniuje pamaldas laikė šiais metais Biržuose ordnuotas ir paskirtas Kauno reformatų parapijos klebonu kunigas Tomas Sakas, o vakare liuteronų bažnyčioje vargonininkės Jūratės Landsbergytės ir fleitisto Vytauto Oškinio koncertu Vilniaus visuomenei buvo pristatyti naujieji bažnyčios vargonai. Tai pirmasis koncertas iš ciklo „Liuteronų vargonai sveikina miestą“. Muzikantai išskirtinai atliko tik Johano Sebastijono Bacho kūrinius, kurie geriausiai tiko groti tokia proga liuteronų bažnyčioje.

■ **Spalio 30 d.** Vilniuje, „Žinijos“ draugijos Mažojoje salėje įvyko renginys, skirtas Reformacijos dienai paminėti. Jį surengė Lietuvos reformacijos istorijos ir kultūros bei „Žinijos“ draugijos. Prof. habil. dr. Arnoldas Piročkinas skaitė paskaitą „Merkelis Petkevičius – lietuviškos reformatų raštijos pradininkas“ apie pirmosios lietuviškos ev. reformatų knygos parengėją ir leidėją, nuo kurio mirties praėjo jau 400 metų. Vakaras prasidėjo Reformacijos himnu – giesme „Tvirkiausia apsaugos pilis yra mums Viešpats Dievas“ (žodžiai ir melodija Martyno Liuterio), kurią ir dar kelias giesmes pakiliai atliko Vilniaus reformatų choras „Giesmė“.

■ **Spalio 31 d.** į Reformacijos dienos pamaldas Vilniaus ev. reformatų parapija pakvietė liuteronus bei „Tikėjimo žodžio“ bažnyčios brolius ir seses. Dievo žodžiu tarnavo reformatų kunigai Tomas Šernas ir Raimondas Stankevičius bei pastorius Giedrius Saulytis, giedojo reformatų choras „Giesmė“, solistė Nijolė Kniukštaitė, LERJ draugijos „Radvila“ muzikantai, „Tikėjimo žodžio“ choro „Maranata“ branduolys. Lapkričio 9 d. Kauno reformatams pirmą kartą pamaldas laikė kun. Tomas Sakas Kauno liuteronų bažnyčioje. Nuo šiol šioje bažnyčioje kiekvieną sekmadienį 13 val. rinksis pamaldoms reformatai.

■ **Lapkričio 15–16 d.** Kėdainiuose Daugiakultūriniam centre – buvusioje sinagogoje – vyko LERJD „Radvila“ konferencija „Kėdainiai buvo trečias pagal svarbą LDK miestas“. Paskaitas skaitė šiais metais tapęs diplomuotu istoriku Kornelijus Šišla, Kėdainių krašto muziejaus direktorius Rimantas Žirgulis, koncertavo Kėdainių muzikos mokyklos jaunieji pianistai, vadovaujami Kėdainių parapijos vargonininkės Audronės Risakovienės.

■ **Lapkričio 19 d.** Vilniaus liuteronų parapija pamaldomis paminėjo atsikūrimo 20-metį. Vilniaus ev. liuteronų parapija atkurta 1988 m. – prieš dvidešimt metų, o 1995 m. lapkričio 19 d. buvo pašventinta restauruota bažnyčia. Šventė sutapo su liuteronų Atgailos ir maldų diena, kurią jie švenčia trečiadienį prieš paskutinį bažnytinių metų sekmadienį. Pamaldose buvo skaitomos septynios Atgailos psalmės (6, 32, 38, 51, 102, 130, 143) - seniausia Bažnyčios atgailos malda. Prisiminimais pasidalino parapijos atsikūrimo signatarai bei pradžioje prie parapijos prisijungę kitų tikėjimų žmonės, taip

pat vienas pirmųjų dvasininkų, patarnavęs ne tik liuteronams, bet ir reformatams, švedas Jonas Ohmanas, dabar – žymus lietuvių literatūros vertėjas į švedų kalbą bei dokumentinių filmų apie Lietuvos pokario rezistenciją kūrėjas.

■ **Lapkričio 23 d.** Amžinybės sekmadienį Kaune, liuteronų bažnyčioje, vyko instaliacinės reformatų pamaldos: gen. superint. kun. R. Mikalauskas oficialiai į parapiją įvedė kun. Tomą Saką. Nuotraukoje: momentas iš pamaldų.

■ **Gruodžio 4 d.** 17.30 val. Vilniaus Mokytojų namų Svetainėje (Vilniaus g. 36/1) įvyks bendras Lietuvos reformacijos istorijos ir kultūros bei LER jaunimo „Radvila“ draugijų renginys. Pranešimą „Lokalinės konfesinės bendruomenės. Biržų krašto ev. reformatai 1918-1940 m.“ skaitys istorikas Kornelijus Šišla.

■ **Gruodžio 17 d.** 16 val. Lietuvos mokslų akademijos bibliotekoje vyks knygos „LIETUVOS EVANGELIKŲ REFORMATŲ SINO-DUI 450 METŲ“ (mokslinės konferencijos, vykusios 2007m. rugsėjo 15 d. medžiaga) pristatymas.

Sveikiname parapijietes

PALMIRĄ ČYGAITĘ

rugpjūčio 20 d. atšventusią 80 metų jubiliejų,

ALMĄ LAUČIENĘ MIKALAJŪNAITĘ

rugšėjo 9d. atšventusią 80 metų jubiliejų,

JŪRATĘ MARGEVIČIENĘ JAŠINSKAITĘ

spalio 18d. atšventusią 80 metų jubiliejų,

ALINĄ BALTRŪNIENĘ JANUŠEVIČIŪTĘ

lapkričio 12 d. atšventusią 70 metų jubiliejų,

ir

DALIĄ GERDVILIENĘ JANUŠEVIČIŪTĘ

lapkričio 12 d. atšventusią 70 metų jubiliejų,

Dėkojame Jubiliatėms

už jų nepailstamą darbą Bažnyčiai,

linkime stiprios sveikatos ir

Viešpaties palaimos jų gyvenime.

*Vilniaus ev. reformatų parapijos valdyba
ir seniūnų taryba*

Sveikiname

*Nelieskite dukrelės sapno
Sunkių žvilgsniu, neatsargia ranka –
Švelni, tyra, nepakartojama
Šviesa širdelėje Jos apsigyveno.*

*Palaimintas šypsnyš išaugo
Lūpelių purpure, kaktelėj.
Blakstienos veriasi. Žiūrėkite –
Tai Jūsų ilgesio gėlėlė...*

INGĄ ir POVILĄ bei mažąjį KIPRĄ JELKINUS,
lapkričio 19 dieną gimus dukrelei ir sesutei Sofijai.

Aukite sveiki ir Viešpaties globojami!

Vilniaus ev. reformatų parapijos seniūnų taryba

MOLINIAI PUODAI

Mes esam tik
Moliniai puodai,
Nužiesti meistro
Talentingo:
Balti, rausvi ir
Juodi ir ...
Dedamės protingi...

Pagražinti, padailinti,
Išdekoruoti.
Išglostyti, užgrūdinti
Ir emaliuoti.

Tačiau tik
Molis esam
Prieš mūsų Sukūrėją.
Mes laikini ir trapūs
Dulkėlė tik prieš vėją.

Net jo matyt
Negalim
Nežinom koks Jisai.
Tik žinom,
Ką tik matom –
Tai Jo kurti darbai...

Mes esam
Moliniai puodai,
Nužiesti meistro
Talentingo.

Sudušime ir liksime
Šukės,
Šiame pasauly
Paslaptinam....

**Panevėžio Aniceto
Kutrevičiaus eilėraštis,
parašytas pagal kun.T.Šerno
pamokslą. 2007.12.15.**

Talibai nužudė britę už krikščionybės platinimą

Kabule talibano judėjimo nariai spalio mėn. nužudė Britanijos pilietę, 34 metų Geilą Viljams (nuotraukoje), kuri dirbo krikščioniškoje organizacijoje SERVE, teikiančioje humanitarinę pagalbą neįgaliems vaikams.

Talibano sekretorius Z. Mudžahedas pareiškė, kad buvo gautas specialus įsakas nužudyti Viljams dėl to, kad ji skelbė savo tikėjimą – krikščionybę – afganams. Viljams anksti rytą einančią į darbą nužudė du ginkluoti motociklininkai.

2008 metais talibai, norėdami sukurti baimės atmosferą šalyje, dar aktyviau puldinėjo Afganistane veikiančių humanitarinių bei labdaros organizacijų darbuotojus ir šiais metais jau nužudė 30 humanitarinių organizacijų atstovų, 92 – pagrobti.

Info pagal www.christiantelegraph.com

A.A.

*Daug sumanymų žmogaus širdyje,
bet tik Viešpaties valia įvyksta /Pat 19.21/*

*Mirus EGLEI ŠERNIENEI KIŠKYTEI
reiškiame gilią užuojautą sūnui kunigui Tomui Šernui,
dukrai Erikai, vaikaitei Gertrūdei ir kitiems
Ją mylėjusiems ir liūdintiems
dėl Jos ankstyvos mirties.*

Vilniaus ev. reformatų parapija

*Lietuvos reformatų
Bažnyčios vadovybė:*

Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios
Unitas Lithuaniae
Sinodo Konsistorijos
prezidentė

krt. dr. Renata Bareikienė
mob. 8 688 8 86 32

*Lietuvos reformatų
kunigų telefonai:*

**Gen. superintendentas
kun. Rimas Mikalauskas**
gyv. Biržuose
mob. 8~686 6 63 83,

Senjoras kun. emeritas Petras Čepas
gyv. Medeikiuose
tel. 8~450 5 85 77.

kun. dr. Kęstutis Daugirdas
(gyv. Vokietijoje)

kun. Tomas Šernas
gyv. Vilniuje, tel. 213 18 10
mob. 8~687 5 68 46,

kun. Raimondas Stankevičius
gyv. Vilniuje

tel. 8~5 240 65 95
mob. 8~655 4 36 78

kun. Sigita Švambarienė
gyv. Biržuose

mob. 8~681 6 66 61

diak. Gitana Gasiūnaitė

gyv. Prahoje

el. p. saules_miestas@yahoo.com

kun. Tomas Sakas
gyv. Kaune

mob. 8~671 1 16 40

Parapijos vadovybės telefonai:

Valdybos pirmininkė

krt. dr. Renata Bareikienė
mob. 8 688 88632

**Valdybos pirmininkės pavaduotoja
Donata Indriūnaitė 234 28 24.**

Seniūnai:

Vida Cupreva 236 32 24 d.,
mob. 8 673 0 45 37,

Dalija Gudliauskienė 242 91 18,
mob. 8 685 74951,

Olga Tamulėnaitė
277 03 14, mob. 8 613 60242

Rūta Vaitiekūnienė
mob. 8 685 3 70 27,

Danguolė Juršienė 219 11 09 d.,
241 69 81 n., mob. 8 612 20 402

Laiškus redakcijai galite rašyti
Laisvės pr. 55-10 LT-07190, Vilnius

Dalijai Gudliauskienei
El. paštas: dalija@mail.lt,

**Parengė Dalija Gudliauskienė,
Korektorė Dalia Pronskietytė**

Leidėjas:

Vilniaus ev. reformatų parapija
Tiražas 100 egz.